

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Ribarsko vprašanje na Adriji.

Avstrijsko-italijansko poverjenistvo v Gorici, katero je s 17. dnem aprila meseca preiskovati začelo pravne razmere v mejnarodnem ribarstvu na adrijskem morji, je te dni dovršilo svojo nalogo ter mirnim potom uredilo zadevo, katera je v zadnji čas mnogo preglavic delala Avstriji ter nekaterikrat obetala postati jako težavna.

Kako lice ima sedaj urejena ta stvar, ni še znano. To pa se dá trditi, da se je konečna rešitev dognala na podlagi vzajemnega sporazumenja, katero bilo je naši in italijanski vladi živo na sreči, in da vladi odobrite sklepe Goriške konferencije, katere zapisniki so njima sedaj predloženi.

Tožbe naših avstrijskih ribičev bile so jasne in temeljite so v pravici. Trgovska pogodba mej Avstrijo in Italijo, kolikor se je ribarjenja tiče, bila je za nas jako neugodna in razmere, ki so se razvijati morale iz tega mejnarodnega dogovora, postale so našemu ribarskemu prebivalstvu neznosne. Avstrija se je tedaj kazala popustljivo, da bi njej za to Italija dovolila nekoliko olakšic glede dače. Ali od teh olakšic ribarska okrožja neso imela ni najmanj koristi, pogodba pa je ostala nepovoljna in to glede mesta, v katerem se je Italijanom loviti dovolilo, kakor tudi glede načina, po katerem ti Italijani ribarijo.

Kjožoti so loviti smeli že jedno miljo daleč od kraja, na vse strani dolgega avstrijskega pobrežja. In dasiravno jim je po mnenju naših ribičev zabranjeno bilo „kočami loviti“ v vodi avstrijski, vender pa so se v propisih nahajala vratica, pri katerih so italijanski ribiči utihotapili tolmačenje, da so italijanskim ribičem koče pri nas dovoljene. V istini so rabili koče in sploh neso veliko pazili na določbe dogovora, kateri je bil sam po sebi slab za naše ribiče, a so ga njim še slabšega delali z neumestnim tolmačenjem.

Posebno brezoziren pa je bil način, s katerim so Kjožoti lovili, ker so, s svojimi mrežami globoko v morje segajoč, uničevali mlade ribe in razbijali ribje zalege. Za tega delj je Avstrijem lov, zlasti srdel, vidno propadala, a s tem bližala se jim je jedna najznamenitijih obrtnostij če dalje bolj proti

pogibelji. Pri lovljenji srdel naši ribarji ulagajo na tisoče in tisoče goldinarjev glavnice, katera pa jim daje le slabe obresti, ker so Kjožoti že opustošili morje.

Vse to je v obilni meri opravičevalo tožbe in prošnje naših ribičev, in čudo ni, če mej njimi pa mej Italijani često prišlo do resnih prizorov. Ali tudi rodoljubi jeli so stvar razmišljavati in prvo interpelacijo je v tem oziru do vlade stavil poslanec dr. Bulat. Tudi dalmatinski deželni zbor se je leta 1880 pečal s to zadevo, in tedaj sta avstrijsko stališče krepko branila zastopnika dr. Bulat in Ljubič. Vprašanje pa je dozorelo za javnost ob priliki, ko se je januarja meseca letos znana nesreča dogodila Kjožotskemu ribarju Padovaniju v Splitu. Dalmatinski narod imel je na tem shodu jako vrle poverjenike, na čelu jim Vrankovića, zgolj Hrvate, ki so svoje stališče kompetentno zagovarjali na vsako stran budi ekonomsko, pravniško ali tehniško.

Upati je torej, da je ta konferencija odstranila kolikor prilike, ki so našim ribičem rodile gmotno kvaro in razburjenosti. In če sestanek ne bode prinesel drugega sadu, kakor da bodo Italijani bolje gledali vsaj na izpolnjevanje sedanje pogodbe, že to bode veliko.

Rodoljubni hrvatski krogi v Dalmaciji vzeli so si vso to stvar v dober spomin in v varstvo. Kadar bode z nova šlo za obnovljenje trgovske pogodbe mej Avstrijo in Italijo, hočejo biti oprezní. Že sedaj mislijo na to in to je pravo.

Ali tudi vlada naša ne sme pustiti tega vprašanja iz svojega pogleda. Veliko narodno-gospodarsko vrednost ima v sebi, a okolnosti so take, da v tem vprašanji tiči, da celo prevaguje stran politična. Če bi je sami po sebi ne opazili, opozarjali so nas na politično to vprašanje komentari, katere delali so k Goriškemu shodu italijanski naši listi, jasne kar se da! Vzeli so v obramba proti avstrijskim našim ribičem Kjožote kakor svojo krv, kakor svoje sodržavljanje, in po svetu so razglašali, da bi avstrijska Dalmacija za lakoto umrla, če bi jej laški ribiči rib ne lovili! Tu bi se pač moralo delati na to, da bi bilo dotike — kolikor mogoče malo! M.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. maja.

Državni zbor bode zboroval le kratko časa, rešil bode v tem zasedanji šesto poglavje obrtnega zakona, potem pa predlogo železne proge Pisen-Priesen, ter nekatere manj važne stvari. Pogodba s severno železnico pride javaljne v tej sesiji še na vrsto, ker železniški odsek te stvari v tem času ne bode pretresel.

Profesorji **Crnoviškega** vseučilišča mislijo poslati vladi peticijo, da se to vseučilišče preseli v Brno. Baje so ti pijonerji nemštva spoznali, da pomenjevanje v Bukovini nema pravega uspeha, kajti ta nemška visoka je večidel prazna, zato se hoté preseliti v Brno, da bode tam več nemških šol, ki bodo v prvi vrsti delale na to, da se ohrani nemška mogočnost na Moravskem in vsaj na videz nemški značaj tega mesta.

Moravski deželni glavar, baron Widman, je zapustil Brno in preselil se je na neko svoje posestvo. Govorí se že, da se misli odtegniti v privatno življenje. S tem bi nemška liberalna stranka mnogo izgubila, kajti poleg Chlumeckega bil je glavni reprezentant nemštva na Moravskem. Nedavno se je še govorilo, da postane ministerski predsednik.

Volitve za **ogerski** državni zbor bodo razpisane v dobi od 15. do 24. junija, in novi državni zbor bode sklican na 24. dan septembra. Naučni minister je poslal na profesorski kolegij politehnične šole pismo, da se mu zdi umestno, profesorju Petru Dobranszkemu zaradi znane afere v državnem zboru za zdaj dati dva meseca odpusta. — Madjarska vseučiliščna mladež v Kološi napravila je demonstracijo proti rumunskima listoma „Tribuna“ in „Gazetta“ in jih javno sežgala, potem se je mirno razšla. — Poročilo regnikularne deputacije za rešenje Reskega vprašanja, ki se je predložilo zbornici, priporoča, da bi za Reko veljali isti zakoni, kakor za Ogersko, ki bi se pa smeli prestaviti v laščino. Željam Reke zastran avtonomije naj se ustreže. Zveza z Ogersko naj se v budgetu s tem označi, da se za Reko ne bode sestavljal poseben budget, ampak dotični postavki postavili se v državni budget. Zahtevanje, da bi Reka pošiljala poslance v hrvatski sabor smatra poročilo za nenormalno, a to stvar so že rešili Rečani sami s tem, da neso hoteli poslancev pošiljati. V naučnih in konfesijonalnih zadevah naj bi bila Reka podredjena ogerskim ministerstvom, hrvatska gimnazija naj bi se pa prestavila. Če tudi to vprašanje vsled trdovratnosti hrvatskega sabora,

LISTEK.

Knez Srebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIV. Poglavje.

Punt razbojnikov.

(Dalje.)

— Ehe! — rekli so nekateri poluglasno, — ta se ne šali!

— In trmast je ataman! — rekli so drugi: — četudi koga prevrne!

— Ubogati ga je treba, in nič mu ugovarjati! Ste videli, kako je naredil s pevcem!

— Tako so razsojevali, in nikamur ni več prišlo na misel, Srebrjanega tolči po rami, ali poljubovati se z njim.

— Tako je prav, knez! — zašepetal je Perstenj, s spoštovanjem gledoč Nikito Romanoviča: — vidiš ti, kako si jih v strah prijel! Samo ne pusti jim časa premišljevat, pelji jih po potu v slobodo, a tam naj bo, kar bode Bog dal.

Težek je bil položaj Srebrjanega. Postavivši se na čelo razbojnikov, rešil je Maksima in pridobil

si je čas; pa vse bi bilo zopet izgubljeno, ko bi se odrekel vesti v slobodo bujno druhal. Knez se je v duhu obrnil k Bogu in udal se je v njegovo voljo.

Razbojniki so se že začeli pripravljati na pot, in samo to so se pogovarjali, da manjka nekega Fedko Poddubnega, kateri je zjutraj odšel s svojim oddelkom pa se še ni vrnil.

— Tu je tudi Fedka! — rekel je nekdo: — tam le gre s svojimi tovariši!

Poddubni bil je suh korenjak, slep na jedno oko, in z mnogimi obrastki na obrazu.

Njegov plašč je bil raztrgan. Stopal je, težko zgibajoč kolena, kakor človek, ki je že preveč truden.

— Kaj? — vprašal je jeden razbojnik.

— Ali vas je zopet doletela sreča? — pristavil je drugi.

— Doletela, pa ne nas! — rekel je Poddubni, usedši se k ognju. — Lejte, fantje, mnogo sem imel grehov na svojej duši, a danes se mi zdi, da mi jih je polovica odpuščenih!

— Kako to?

Poddubni se je obrnil k svojemu oddelku.

— Dajte semkaj ujetnika, bratci!

K grmadi so pripeljali zvezanega človeka v pasastem kaftanu. Na ogromnej glavi imel je visoko

kapo s pripognenimi okraji. Ploščati nos, vun stoječe čeljusti in ozke oči so jasno kazali, da ni Rus.

Jeden tovariš Poddubnega prinesel je kopje, pušice in lok, katere so vzeli ujetniku.

To je Tatar, zakričala je vsa tolpa.

— Tatar, — ponovil je Poddubni, — pa še kakšen! Le s težavo smo ga premagali, tak korenjak je! Ko ne bi bilo Mitke, pa bi bil ušel.

— Povej, povej, kako je bilo! — zakričali so razbojniki.

— Tako je bilo, bratci, zjutraj smo šli po Rjazanskem potu, ustavili kupca, in začeli ga preiskovati; a on je nam rekel, meni nemate ničesar vzeti, bratci! Jaz grem iz Rjazana, rekel je, tam so vse pote zasedli Tatarji, obrali so me do čistega, tako da nemam s čim priti do Moskve.

— Vidiš, razbojniki! — rekel je jeden iz tolpe.

— Kaj ste naredili s kupcem?

vprašal je drugi.

— Dali smo mu jedno grivno na pot. — odgovoril je Poddubni.

Zdaj smo naleteli na mužika, pripovedoval nam je, da so še včeraj Tatarji napali vas in vso požgali. Kmalu smo mi sami prišli na veliko cesto:

pravi poročilo, še ni rešeno, vendar naj zbornica priporoči vladi, da stori vse, kar je mogoče, da se utrdi zveza mej Reko in Ogersko.

Vnanje države.

V saboto popoldne podal se je vojvoda Albrecht iz Zemuna v Beligrad obiskat **srbsko** kraljevo rodovino in bil z veliko častjo vsprejet. Po jednournem obisku vrnil se je zopet v Zemun.

Včeraj se je v Petrogradu slovesno obhajalo proglašenje polnoletnosti **ruskega** carjeviča, prestolonaslednika. Pri tej priliki mu je cesar Franc Josip podelil red sv. Stefana. Iz Berlina šel je princ Viljem k tej slavnosti in izročil velikemu knezu red črnega orla. — Kohanova komisija je končala začetna dela za reformo lokalne uprave, jeseni bode pa sestavila dotične zakonske načrte in jih predložila plenarnemu zborovanju v posvetovanje. Za ta čas se bode pomnožila komisija za sedemnajst članov izmed gubernatorjev, maršalov plemstva in predsednikov zemstev. — Vlada sedaj hudo zasleduje nihiliste, in jih je neki zopet več dejala v zapor. Kakor je policija zasledila, so se revolucionarne ideje že jako razširile mej vojsko. Tako so častniki 22. topničarske brigade v Novemgorodu dalje časa imeli skritega Degajeva, morilca Sudejkina. Sedaj je pa Degajev ubežal v Ameriko. Ruska vlada neki misli zahtevati od severoameriških Zjedinjenih držav, da ga izroče, kakor navadnega morilca, če tudi že naprej ve, da to zahtevanje ostane brez vspeha. — V Askabad prišla je tudi deputacija Saryk-Turkomanov, ki bivajo na afganskej meji in ponudilo podvrženje ruskemu žezlu. Tako se ruska sila vedno bolj širi v Aziji.

Poslednje municipijske volitve na **Franco-skem** so zopet obrnile pozornost na vladajoče razmere na otoku Corsica. Pariški „Figaro“ poslal je tjakaj svojega posebnega dopisnika. Ta potrjuje v jednom pismu iz Bastije vse, kar se je pisalo o izgredih pri volitvah. Prve volilne dni ni bilo nič več kakor deset oseb umorjenih; tu jeden maire, tam jeden adjunkt, tu jeden mirovni sodnik, tam jeden občinski svetovalec. Prebivalstvo se pa zato ne zmeni. Najbolje kaže to, kake so razmere na tem otoku, da pred prihodnjo porotno zasedanje v Bastiji pride na vrsto osem umorov in štirje uboji, pa nobene tatvine, ponarejanja denarja, nobenega nenravnstvenega atentata, kakeršnih slučajev drugod največ pride pred porotna sodišča. Petsto roparjev klati se vedno po otoku, in moré se ljudje iz podedovanega sovraštva in političnega gneva. Sardinija ima železnice na vse strani, Corsika pa nobene. Za delo se kmet malo briga. Dvanajst tisoč Lucchesov pride vsako leto iz Livorne sem, da obdela Corsom polje, kmet sam se pa za drugega ne briga, kakor za svojo puško in svojo glasovnico. Skrajni čas je že, da bi francoska vlada obrnila več pozornosti na civilizacijo tega otoka. — Poslanec Loroze je na mesto odstopenega Margula imenovan državnim podsekretarjem v ministerstvu notranjih zadev. — Jutri se snide francoska zbornica in ministerski predsednik Ferry jej bode dal prečitatí vsa dopisovanja, ki se tičejo mirovne pogodbe s Kitajem. Ministerski svet je sklenil zahtevati za Tonking 38 milijonov frankov kredita, v katerih so že zapadeni stroški za gradjenje ladij, ki se bodo potrebovale za preiskavo delte. Za Madagaskar bode pa vlada zahtevala 4½ milijona frankov. — Ustava se neki misli v tem smislu revidirati, da se volilni zakon za senat odloči od ustave, ter se bode mogel potem preminjati po navadnem legislativnem potu, ter izpustil se bode član o javnih molitvah. „Journal de Débats“ pa ve, da se bode ustava tudi tako premenila, da nobena bodoča revizija ustave ne bode več mogla premeniti vladne oblike.

V saboto je v **pruskem** deželnem zboru Windthorst utemeljeval svoj predlog, da se revidirajo majski zakoni. Minister bogočastja je poudarjal, da lanska novela k tej postavi popolnem zadostuje

po mislih vlade za spravo s cerkvijo, na to pa je bil zavržen Windthorstov predlog. Danes ali pa jutri se deželni zbor zaključí. V Poznanju se je ustanovilo posebno društvo za varovanje poljskih pravic. Namen društvu bode zasledovati in z vsemi silami odvracovati oškodovanja poljskih pravic. Član more biti vsak pruski državlján poljske narodnosti. Načelstvo, ki sestoji iz treh članov voli občni zbor na pet let.

Kakor Agence Havas poroča, so poročila o gibanji Karlistov na **Španjskem** pretirana. Don Carlos je neki celo prepovedal svojim privržencem, začeti kake nemire. — Zaani španjski republikanski vodja, Zorilla, je odšel iz Genfa, kjer je sedaj bival, in se je neki podal v London. Jednega njegovih sekretarjev, Švicarja po rodu, je pa Pariška policija prijela, ko je ravno prišel iz Genfa, in ga poslala nazaj v Švico, pri njem so našli več revolucionarnih oklicev na španjsko vojsko. V španjskih parlamentarnih krogih velja za gotovo, da bode grof Punorostro izvoljen predsednikom senata in grof Torreno predsednikom zbornice poslancev.

„Memorial Diplomatique“ poroča, da se sedaj v diplomatičnih krogih prevdaja, da bi se tudi Španija dopustila k **egiptovski** konferenci. Španija sicer ni velesila, a ima ravno tako kakor Francija, Anglija in Italija interese ob srednjemzemskem morju. Poleg tega bi pa Španija v Sudanu vsled svoje nevtralnosti lažje naredila mir, zlasti pa še zato, ker bi se njeni vojaki, vajeni vročega podnebja, lažje vojevali v tropičnih krajih.

„National Zeitung“ je izvedela, da se Li-Fong-Pao vrne kmalu v **Kitaj**, kjer mu je neki namenjeno neko visoko mesto. Na njegovo mesto pa pride drug poslanik, ki bode bival v Berlinu, pa bode tudi ob jednem Kitaj zastopal pri Dunajski, Londonskeji in Pariškeji vladi.

Dopisi.

Z Dunaja 17. maja. [Izv. dop.] (Schönerer. — Hofrath Heinricher.) Da si morebiti gospodu Heinricherju ne bode po volji, ako se stavi njegovo ime tik onega demokrata Schönererja, vender mora biti, ker so okoliščine tako nanesle.

O Schönererju se Vam je zadnjič poročalo, kako se je z Reschauerjem pred kratkim za svoje principe nekje na ogerskej zemlji bojeval, kako močito sta ta dva nemško-liberalna širokoustneža streljala drug proti drugemu.

Kaj še! Besede imajo ti gospodje vedno v ustih, z rokami tudi dosti mahajo in udrihajo, a „korajže“ nemale, smrti se tako bojé, kakor marsikdo! In imajo uzroke. Schönererju zapustil je oče toli premoženja, da se lahko brez dela živi, da more mirno do svoje smrti vsemu zabavljati. Reschauer pa bode tudi shajal, ako se mu vsako leto le 20 do 30 inseratov plača vsak s 7000 gld. Vse pisarenje in govoričenje o dvoboji mej tema dvema je prazno, izmišljeno. Verodostojni mož pripoveduje, da so g. Reschauerja v isti dau in ob istej uri, ko je imel biti dvoboj, videli hoditi po nekem tukajšnjem trgu, zdravega in zadovoljnega — brez Schönererja. Schönererja sicer nihče ni tukaj videl takrat, pa v — Transilaviji menda tudi ni bil. Celjski hofrat g. Heinricher nas je pred kratkim obiskal. Ker se je po raznih uradih in pri raznih osebah okolu potikal, vedeli smo, da ni prišel zaradi penzije.

Predsednik deželni sodniji Ljubljanski postal bi rad!

Gospod si mnogo upa, da si že služi okoli 43 let.

Toda, to mu ne dela preglavice, gotovo mu je do tega, da obvaruje Kranjsko, da se prej ta ali ona sodnija ne posloveni.

Nam Štajerskim Slovincem je vse obvaroval te nezgode! Zatorej pa ga tudi ne privoščimo bratom onkraj Save; naj uživa sad svojega domogoltnega poslovanja mej nami, dokler se njemu in njegovemu pokrovitelju, Graškemu Vazarja nit življenja ne pretrga!

Čudno pa je, da takega gospoda ne ženira, hoditi se ministru poklanjat, katerega prav iz srca ne mara, kateremu je nasprotoval in še nasprotuje, kjerkoli se mu ponuja prilika. Olivier schäme dich!

Iz Gorice 18. maja. [Izv. dop.] Koliko dela še čaka tukajšnjih rodoljubov! Vsako leto vrše se volitve v tukajšnji mestni zastop, a Slovenci se za to niti ne zmenijo. Nečemo preiskavati, je-li to umestno ali ne, a gotovo je, da bi vsi napor pri sedanjih okoliščinah nič ne koristili. Slovenci smo v mestu v manjšini, zmagali bi torej le takrat, ko bi si zaveznikov poiskali in pridobili. Italijanski konservativci se nam kažejo sicer pravični na papirji in z jezikom, a v praksi so drugega mišljenja. Sami sprevidijo, da jim je sedanji sistem mestnega zbora v škodo, a da bi se s Slovenci zjedini, in staro gardo v mestnem zboru odstranili, o tem ni govora. Nemci prikimujejo hoté ali nehoté sedanjemu mestnemu zboru, za to imajo ukaz od drugod, s temi ni mogoče sedaj pri tej politični konstelaciji govoriti.

Jednako se godi z volitvijo v trgovinsko zbornico, kjer sedijo Italijani in Nemci združeni; vendar bo treba tu lotiti se dela, ker nekoliko uspeha da se tu doseči kljub Lahom in Nemcem. Tudi v tukajšnjem kmetijskem društvu neso Slovenci zastopani in menda tudi ne bodo več, kajti da bi naš kmet plačeval po 4 gld. na leto za društvo, v katerem nosi zvonec žid Levi, najljutejši sovrag Slovencev, o tem menda ni govora več. Politično društvo „Sloga“ je vsled tega tudi uložila prošnjo do visoke vlade, da se prestroji društvo, s katerim ni mogel niti grof Coronini shajati. Za to društvo se naš kmet ne zmeni več in korist, katero slovenski oddelek Goriški od njega dobiva, ni v nikakem razmerji z vladino podporo.

Kakor se „Soči“ iz zanesljivega vira poroča, je vlade resna vodja preuravnati državne ceste ob Soči. Vlada je zaukazala, da se ima nemudoma pregledati načrt leta 1875 o strmem nevarnem klanci „na Ovinku“, ter še o pravem času predložiti načrt ministerstvu, da bo moglo dotično vsoto vsprejeti že v proračun za leto 1885. Dalje je visoka vlada naročila, da se imajo tudi drugi deli dotične ceste pregledati ter nasveti staviti, kaj se ima na oni cesti popraviti, predelati in preložiti, da bo cesta ki je tudi v strategičnem zmislu velike važnosti, skozi in skozi dobro uravnana. Tudi cesti kraj Bače in Idrije se imati dodelati, razširiti oziroma preuravnati, tudi za te hoče vlada postaviti v državni proračun prihodnjega leta primerne vsote. Gotovo se ima Soška dolina zahvaliti državnemu poslancu vitezu dru. Tonklju, da se ta nujna zadeva tako hitro reši.

Naša Čitalnica namerava napraviti v kratkem še jedno besedo na čast vladike Strossmayerja, ki se vrača iz Rima in se bode najbrže tukaj nekaj

zapazili smo najmanj kakih tisoč konj. Tam gredó drugi mužíki z babami in otroci, tulili in kričali so: tudi naše selo zažgali so Tatarji, in še cerkev so oropali, razbili so svete podobe in iz cerkvenih oblek naredili so čabrate . . .

— Oh, prokleti vrági! — zakričali so razbojniki, — kako da drži zemlja te proklete zlodeje!

— Popa so, — nadaljeval je Poddubni, — privezali k konjskim repom . . .

— Popa? Kako, da teh pasjih otrok ni kar strela ubila!

— Bog ve!

— Ali mari ruski ljudje nemale rok, da ne pobijejo prokletih Tatarov!

— To je, to, rok je premalo! Vsi polki so razpuščení, ostali so samo mužíki, babe in starci; in ti neverniki so veseli, da ni bojníkov, da ni nikogar, da bi jih dobro pretepel!

— Oh, jaz bi jim dal!

— Jaz tudi!

— Tako le. Zaslíšali smo ropotanje konjskih kopit na cesti. Jaz sem rekel svojim tovarišem: skrijmo se v grme, da vidimo, kdo gre? Skrili smo

se in vidimo, da je priskakalo kakih trideset mož v takih le kapah, s kopjem, loki in pušicami. Bratci, rečem jaz, to so oni hudobneži! Pri tej priči se je jednemu odvezala neka vreča s konja, in pala na tla. Ta se je ustavil, zlezal s konja, uzdignil vrečo in začel jo privezovati k sedlu, a tovariši so mej tem odskakali. Bratci, rečem jaz, kaj če mi zdaj planemo nanj? Nu, tovariši, za menoj vsi najedenkrat. Jedva sem to izustil, ko smo že vsi bili na Tatarji. Pa kaj! Ta je zganil z ramama in nas vse otresel. Zopet smo se vsi zagnali vanj, on je zopet zmajal in vsi smo odleteli proč, on je pa prijel za kopje. Tu je rekel Mitka: ognite se, bratci, ne ovirajte me! Mi smo se ognili, on je iztrgal kopje Tatarju, zgrabil ga za vrat in vrgel ga na tla. In mi smo mu z rokavico zamašili usta, ter zvezali ga, kakor ovna.

— Aj, Mitka! — rekli so razbojniki.

— Ta bi bika zgrabil za roge in vrgel ga na tla! — opomnil je Poddubni.

— Kaj, Mitka! — vprašal je nekdo, — ali bi ti res vrgel bika?

— Zakaj! — odgovoril je Mitka in odšel v stran, kajti ni maral se dalje razgovarjati.

— Kaj je bilo v Tatarjevej vreči? — vprašal je Hlopko.

— Le pogledjte, tovariši!

Poddubni je razvezal vrečo in izvlekel kos mašnega plašča, polno cerkveno pušico, dve ali tri panagije (podobe svetnikov, kakeršne nosijo škofje na prsih) in zlat križ.

— Prokleti pes! — zakričala je vsa tolpa, — cerkev je tedaj oropal!

Serebrjani je hitro porabil nezadovoljnost razbojnikov.

— Bratci! — rekel je, — vidite, kako prokleti Tatarji zaničujejo sveto vero? Glejte, kako hoče neversko plemo zatreti sveto Rusijo? Kaj, bratje, ali smo mi tudi postali neverniki? Ali bomo mu dopustili onečistiti svete podobe? Ali bomo dopustili, da bi nekristijani požigali naša sela in pobijali naše brate?

Zamolκλο mrmranje zaslišalo se je po tolpi.

— Bratje, — nadaljeval je Nikita Romanovič, — kdo izmed nas ni grešnik pred Bogom! Očiščimo zdaj grehe naše, zaslužimo odpusčanje pred Bogom, udarimo vsi, kolikor je nas, na sovražnike cerkve in ruske zemlje.

(Dalje prih.)

časa mudil. Nađejamo se, da bo odbor skrbel, da se visoki gost in častni člen Goriške Čitalnice dostojno vsprejme.

Iz Zagreba 18. maja. [Izv. dop.] Pravda proti tukajšnjim anarhistom bila je hitro končana. Včeraj dopoldne bili so že govori zagovornikov in opoldne je sodišče v javnej seji proglasilo obsodbo. Volbenk Hiža in Fran Srnc zakrivila sta s spisi „Ein Mahnruf an die kroatischen Arbeiter“ in „Braća radnici!“ zločin veleizdaje, razžaljenja Veličanstva in razžaljenja članov cesarske obitelji in obsodita se v zmislu §§ 58. in 59. kaz. zak. Volbenk Hiža na šest, Fran Srnc na pet let težke ječe, na plačilo sodnijskih stroškov, ter se po prestanej kazni iztirata iz ozemlja Hrvatske in Slavonske. Izidor Straub in Alojzij Montanelli bila sta nekriva spoznana. — Obsodba opira se na to, da je dokazano, da se je vsled prizadevanja Hiže in Srnc tukaj klub osnoval, da sta oba gojila take ideje in težnje, ki so nevarne za javni mir in red, da je Hiža proglas na hrvatske delavce narekoval in vkupe s Srncem preskrbel prestavo oklica „Braća radnici!“ z namenom, da se ta proglas razširi med delavci. Proti obsodbi objavil je Hiža ničnostno pritožbo, Srnc prosil je za pomislek. Državni pravdnik prijavil je tudi ničnostno pritožbo, ker sta se Montanelli in Straub nekriva spoznala. Obsodba napravila je globok utis na naše občinstvo in vse miluje obsojenca, ki sta morda zapeljana, ali v zmoti prišla na nepravi pot in bosta sedaj skozi lepo število let morala se pokoriti za svojo zmoto, za svojo sanjarijo. Kdor je namreč pri obravnavi bil prisoten, urinilo se mu je preverjenje, da so obtoženci vsi prošinjani ideje, da delujó za uzvišeni smoter, opozavati se je mogla nekaka žrtvoljubnost in nekaj ponos na socijalni demokratizem, nekako sanjarstvo in baš zaradi tega, nam obtoženci neso bili toli antipatični, kakor dragi zlodejci. Vsled te obsodbe uničen je pri nas anarhizem za več let, hrvatski delavci sploh neso pristopni tem idejam, katere nam donašajo in usiljujejo zgolj tujci.

Domače stvari.

— (F. Z. M. Baron Kuhn) dospel je včerj z brzovlakom v Ljubljano. Njemu na čast svirala je včeraj na Kazinskem vrtu vojaška godba. Danes jutraj ob 7. uri ogledal si je na Udmatski „gmajni“ vojaštvo vse Ljubljanske posadke in so bile tudi vaje posamičnih vojaških oddelkov kakor tudi skupen manöver.

— (Črteži za novo vojašnico v Ljubljani) doposlali so se zadnjo soboto na vojaško komando v Gradec. Izgotavljeni so popolnem v zmislu vojaških predpisov in tako je upati, da se o pravem času vrnejo potrjeni, da se prične še letos v jeseni kopati temelj za novo poslopje, ki bode gotovo Ljubljanskemu mestu v kras, loterijskemu posojilnemu zakladu pa tudi donašalo obresti, katerih potrebuje za amortizacijo najetega kapitala.

— (Trije škofje hrvatski) nshajajo se tačas istodobno v Rimu. Šli so v večno mesto, da se poklonijo vrhovnemu cerkvenemu pastirju in da mu označijo stanje in potrebe svojih hrvatskih vernikov. Izmej teh potreb stoji v prvi vrsti vprašanje glede glagolice pri službi božji, vprašanje, čegar ugodno rešitev neučakano želi svečeništvo in bogoslovna mladež hrvatska.

— (Državne — poprej Rudolfove železnice) ravnateljstvo odredilo je, da se vse uradne in poslovne instrukcije za železnično osebje izdajo tudi v slovenskem jeziku. Za čuvaje in nižje osebje bode to prava dobrota. Ta korak beležimo s posebnim priznanjem a prav toplo želimo, da biga južna železnica, ki se je do sedaj Slovencem nasproti dosledno stavila na „Iustamentnöt-stališče,“ skoro posnemala.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo.) Včeraj dopoldne sklican je bil shod delavcev v gostilni pri „Lozarji“, čegar namen je bil osnovati si samostojen pevski zbor. Navzočih je bilo nad 50 delavcev raznega obrta. Začasnim predsednikom bil je izvoljen g. M. Jelochnik. Mej raznimi debatami sklenilo se je jednoglasno, da se osnuje samostojen delavski pevski zbor. Odbor izvoljen v to svrhu, bode takoj sestavil društvene pravila, katera se bode v odobrenje sl. vladi predložila. K temu pevskega društvu vsprejel se bode vsak pevec delavskega stanja, poštenega zadržanja in obnašanja, kateri je dopolnil 18. leto kot redni, sodelujoči član. Vsi drugi pa možki in ženski kot podporni člani tega društva, ki bodo uplačevali, po odboru pozneje na-

znanjeni letni donesek. Radostno pozdravljamo to podjetje, ker skrajno čas je že, da so si omislili isto, posebno pa nas veseli, kar se je že sklenilo, kakor čujemo, da bode društvo gojilo le jedino slovensko in slovansko petje. Želimo najboljšega uspeha, kakor tudi opozarjamo sl. p. n. občinstvo, da naj blagovoli v velikem številu pristopati k temu društvu kot podporni udje, da se bode moglo razvijati in razcvitati, ter bode postalo ponos delavcev Ljubljanskega mesta!

— (Iz Borovnice) se nam piše: Starosta naših čebelarjev, posestnik Miha Borštnik ulovil je v soboto dne 17. m. prav lep roj. Vsekako je ta roj prav zgođen, posebno, ker je živalicam mnogo škodilo dolgotrajno deževje minolega meseca. No lepi majnikovi dnevi popravili so to že skoraj popolnem, kajti ne le da je v panjih veliko zalege — tedaj opravičeno upanje do lepih rojev — temveč tudi sladke strdi jim ne manjka več, kar je bilo še pred kratkem v žalost vseh čebelarjev opozovati.

— (Dva jako važna zbora) bila sta pretekli četrtek v Pasjivasi pri Kopru. Dopoldne bil je zbor posojilnice in hranilnice, katerega se je udeležilo nad 200 posestnikov, profesorjev, duhovnikov in učiteljev. Predsedoval je g. Spinčič. Pravila so se z nekaterimi premembami vsprejela in podpisala, potem so bile volitve. V odbor so voljeni gg.: Anton Križanac, veleposestnik v Žavljah predsednikom, A. Belušić, profesor v Kopru podpredsednikom, V. Spinčič, šolski nadzornik v Kopru tajnikom, Jos. Kristan, posestnik in profesor v Kopru blagajnikom, Benedikt Poniž, učitelj in posestnik v Kopru knjigovodjo, odbornikoma pa: Jos. Bartl, župnik v Ospu in J. Grdina, posestnik v Pomjanu. Za pregledovalce računov gg.: Jurij Jan, kanonik v Dolini, Ed. Lampe, veliki župan v Dolini, Ivan Grižon, župan v Pasjivasi. Takoj pri zboru pristopilo je nad 80 udov, ki so precejšnjo vsoto podpisali. — Popoldne bil je zbor pol. društva „Edinost“. Navzočih je bilo nad 350 mož iz raznih krajev Istre. Predsedoval je g. profesor M. Mandić, ki je s primernim ogovorom otvoril zbor, povdarjaje važnost volitev in opominjaje volilce, da se pridno poslužujejo volilne pravice in izberó prave zastopnike. Potem so govorili gg. V. Dolenc, Anton Križanac, V. Spinčič, kmet Košanec iz Pasje vasi in Dolinar iz Trsta. List „Edinost“ posebno pohvalno omenja govor gospoda Spinčiča, ki je risal položaj istrskih Slovanov in občinstvo navdušil, potem pa govor kmeta Ant. Košanca, ki je v navdušenem izvrstnem govoru risal istrskega kmeta bedo. Zbor je konečno sklenil, da se za Koperski okraj priporočata oba lanska, po italijanskej deželnozborskejši večini ovržena kandidata ter potem volil volitveni odbor obstoječ iz 24 odličnih mož. Konečno imenovali so se še nekateri društveni poverjeniki. Zbor končal je s trikratnimi živoklici na cesarja in s cesarsko himno, katero je domača vrla godba zasvirala pred hišo, kjer je bil zbor. Ta dva tu v kratkem opisana zbora bosta močno uplivala na prebivalce v Istri in vsakdo mora priznavati izredno gorečnost gospodov, ki so sklicali in aranžirali zborovanje v Pasji vasi. To je velik in izdaten korak, to je veselo znamenje, da tudi v tužnej Istri „Slovan gre na dan!“

— (Dražba.) V Lipici (v dvornem konjišči) se bode v 3. dan junija na javnej dražbi prodalo 5 žrebičev in 11 žrebic.

— (Zopet petarda.) Pretekli četrtek zjutraj je v ulici „Malcanton“ v Trstu zopet počila iz debelega papirja narejena z žico ovita in s smodnikom napolnena petarda z močnim pokom. Škode ni napravila, zločinca pa, kakor v Trstu navadno, neso dobili.

— (V Trst) priplula je v petek ruska fregata „Svčtlan.“ Poveljnik Nasimov, 520 mož, 16 kanonov. Čuje se, da pride v kratkem še tretji ruski vojni brod v Trst.

— (Epidemično) širi se v Liki in v Otočachi egiptovsko vnetje očíj (trahom.) Ta bolezen prikazala se je tudi že v Bihači. Pri zadnjem vojaškem naboru videlo se je, da 25 — 30% novincev za to boleznijo bolnih. Tudi v šole se je urinila in je po nekod do 50% otrok na očeh bolnih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 19. maja. V Št. Jurji je bil včeraj napovedan krst nove „Ortsgruppe“. Gostov mnogo iz Celja, pa dete se porodilo mrtvo. Slovenski kmetje v gostilni pričakovali Celjskih botrov in babic, ter jim zabranili ustano-

vitev. Rogovileži, opazivši kmete, začeli so grditi občino, kar je kmete okoličane razburilo da so klicali: Živio Slovenci! Šulvereina ne potrebujemo, le odidite! Naposled so šulvereinovci skozi okna poskakali in menda v vagonu mrtvo dete krstili.

Dunaj 18. maja. Cesar podaril je za osebje mestnega gledališča 1500 gld., za pri požaru ponesrečene pa 300 gld.

Budimpešta 19. maja. Hrvatski deželni zbor skliče se z ozirom na binkošne praznike še le začetkom junija.

Peterburg 19. maja. Ljudska veselica na Marsovem polji vršila se v najlepšem redu. Car in prestolonaslednik navdušeno pozdravljana, ko sta se vračala v odprtem vozu v palačo. Zvečer sijajna razsvetljava, slavnostne predstave v carskih gledališčih.

Peterburg 18. maja. Pruski princ Viljem imenovan je šefom 85. Viborškega pešpolka, ki bode odsle imel njegovo ime. Princ Viljem izročil je opoldne prestolonasledniku insignije črnega orlovega reda. Potem je carjevič v palačnej cerkvi vpričo carja in carice, visokih gostov, drugih članov carske obitelji in diplomatskega osebja prisegel, da bode zvest carju in domovini in da postavni red o prestolonasledstvu varoval. Mej prisego 301 strel iz kanonov. Iz cerkve sprevoz v Jurijevo dvorano, kjer je prestolonaslednik prisegel na standarto svoje kozaškega polka.

Madrid 19. maja. Pri obravnavi o ustaškem pokretu v avgustu preteklega leta predlagal je pred vojaškim sodiščem v Badajoz-u javni tožitelj smrtno kazen za 153 častnikov in podčastnikov, 21 korporalov, 4 civiliste.

Razne vesti.

* (Ruščina na Švedskem.) Kako omikani svet čim dalje bolj spoznava veliko važnost in bodočnost ruskega jezika, nam zopet jasno kaže vest, dohajajoča iz Stockholma. V vseh švedskih srednjih šolah uvela se bode ruščina kot obligaten predmet, na vseh vseučiliščih pa stolice za slovansko jezikoslovje.

* (Hudo kaznovan svet.) V Sassariji morala se je pred porotniki zagovarjati devetnajstletna lepa devojka, Rosa La Manca, katera je jedinega sina svojega gospodarja, ker jo je zapeljal in potem pustil z jednim otrokom, na svet svojega bratranca Kige ustrelila. Porotniki so jo oprostili, ker je maščevala svojo in čast svojega otroka, njenega svetovalca so pa obsodili na petnajst let težke ječe.

* (Velik požar.) V Wolcestru (državi Massachusetts) se je v petek užgala neka predilnica. Ogenj se je tako hitro širil, da je v malo minutah bilo vse poslopje v plamenu. Delalci so poskakali iz tretjega in četrtega nadstropja na ulice. Dvajset deklet je zgorelo, petnajst ljudij, ki so poskakali na ulice je umrlo čez malo trenutkov, nad štirideset jih je pa težko ranjenih.

Poslano.

Na „poslano“ državnega poslanca g. Adolfa Obreze poslal sem „Slov. Narodu“ obširen odgovor; ali ker g. Obreza sam pravi, da ne namerava polemizovati, t. j. v stvari odgovarjati, da je torej spisal „poslano“ samo zaradi tega, da mi nekoliko „ljubeznjivosti“ nabroji, potegnili sem svoj odgovor nazaj.

Samo na jedno opazko g. Obreze hočem neke opomniti.

V svojem „poslanem“ piše g. Obreza, da „ta viteški I. D. nema še toliko poguma, da bi s svojim imenom podpisaval svoje članke.“

V političnih časnikih dozdej ni bila navada, da pisatelj svoje članke s celim imenom podpisuje. Dokler take navade ni, I. D. ne more uvideti, zakaj bi ravno on moral s polnim imenom podpisavati. Kadar bode taka navada, storil bode tudi I. D. tako. Saj tudi „Slovenčev“ dopisnik z Dunaja, katerega mi hoče g. Obreza staviti v izgle, po g. Obrezu „ni imel poguma“ svojih dopisov s celim imenom podpisati; da podpisal jih ni z nobeno črko svojega imena.

Kdo da je ta I. D. hoče celo „Deutsche Wacht“ vedeti, ter našteva, kdo da je in kaj je že spisal in pregrešil; mislim tedaj, da ta tvrdka ni tako neznana, in jo slov. politično občinstvo pozna. Ako pa je g. Obrezu ali kateremu drugemu, ki ga to zanima, neznana, naj povpraša g. dra. Vošnjaka ali g. Raiča, ki mu bodeta gotovo povedala, „kdo da je ta I. D.“; tudi sl. uredništvo „Slovenskega Naroda“ sme mu moje ime objaviti, kajti vse, kar sem pisal, pripravljen sem zastopati s celim imenom in osebno in pred vsakim.

Toliko za sedaj.

Na Spodnjem Štajerskem sredi maja 1884.

I. D.

Poslano.

Bralce opozarja se na inšert firme **Valentin & Co. v Hamburgu**, ki se tiče **Hamburške denarne loterije**, ki bode gotovo zanimal občinstvo in vsakemu ponuja z malimi stroški poskusiti srečo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. maja	7. zjutraj	739.66 mm.	+11.3°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.04 mm.	+23.6°C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	737.12 mm.	+16.3°C	sl. vzh.	jas.	
18. maja	7. zjutraj	736.88 mm.	+13.8°C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.86 mm.	+24.9°C	z. zah.	jas.	
	9. zvečer	735.70 mm.	+17.3°C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +17.1° in +18.7°, oziroma za 3.7° in 4.1° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 17. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	5	3
Oves,	3	25
Ajda,	5	20
Proso,	5	53
Koruza,	5	40
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	86
Speh frišen	—	64
" povenjen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	66
Svinjsko	—	74
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	42
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	78
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
" mehka, " "	4	50

Dunajska borza.

dné 19. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	55	kr.
Srebrna renta	81	25	
Zlata renta	101	85	
5% marčna renta	95	90	
Akije narodne banke	853	—	
Kreditne akcije	316	20	
London	121	95	
Srebro	—	—	
Napol.	—	67	
C. kr. cekini	—	73	
Nemške marke	59	65	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	73	
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	65	
Ogrska zlata renta 6%	122	55	
" " " " " "	92	25	
" " " " " "	88	75	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	40	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	25	
Kreditne srečke	100 gld.	176	
Rudolfove srečke	10	19	
Akije anglo-avstr. banke	120	114	
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	218	90

Zahvala.

Potrži globoke tuge zaradi nenadomestljive izgube iskreno ljubljene soproge, oziroma matere naše, tašče in sestre, gospe

Polone Ločnikar,

izrekamo za mnogostransko tolažljivo sočutje, za dragej pokojnej darovane mnoge vence in za mnogobrojno udeležitev pogreba, zlasti pa še slavnej prostovoljne požarne straži iz Viča, da je umrlej dala poslednje spremstvo.

Na Viču, dné 19. maja 1884.

(348)

Žalujoči ostali.

Preselitev trgovine.

Podpisani s tem naznanja p. n. občinstvu, da je svojo v Zvezdi št. 8 že 33 let obstoječo

urarsko in optično trgovino

preselil

v Zeschkovo hišo, Mestni trg h. št. 8.

vis-à-vis kranjske eskomptnej banki. — Zahvaljuje se za zaupanje, ki se mu je toliko let skazovalo, in se bode še nadalje prizadeval z dobrim blagom, najboljšo postrežbo in nizkimi cenami k sebi vabiti p. n. kupovalce.

NIKLAS RUDHOLZER,

urar in optik, c. kr. avstrijski in ogerski liferant stražnih kontrolnih ur, zapri-seženi cenivee v optičnih stvarih.

(342—1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V najem

(347—1)

se daje ali se pa proda iz proste roke stara, renomirana gostilnica „pri Slaven“ v Cerklai pod jako ugodnimi pogoji. — Natančnejši pogoji izvedo se pri lastniku Juriji Klančarji, gostilničarji v Gorenjem Logatcu.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.
„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.

Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na J. TERKULE, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu. (291—10)

Za bližajočo se sezijo

priporočā

najstarejša in najglasovitejša firma za sukno

Morica Bum-a

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago. Jako lepi in modni uzorci za celo obleko od gl. 1. — do gl. 6. — meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gl. 3. — do gl. 7. — in sukna za hlače, najnovejši uzorci, od gl. 1.20 do gl. 6. — meter. Črni Peruvians za suknje in Toskins za hlače od gl. 3. — navzgor do gl. 6. —, gl. 7. — in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove.

Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 66 cm. široki, po gl. 3.50, 4.75, 5.25 do gl. 16. —.

Uzorce zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti poštnemu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatelj, katerih vrednost znaša nad gl. 10. —, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi uzorci franko. (149—11)

Tuji:
dne 17. maja.
Pri Slovci: Milner z Dunaja. — Klein-mayer iz Graca. — Löwinger iz Krainice. — Pri Mateti: Branchbar z Dunaja. — Kaiser iz Merana. — Conrad iz Brna.
Pri avstrijskem cesarju: Rosman in Kosman iz Radovnice.
Pri južnem kolodvoru: Prižner z Dunaja. — Gorup iz Gorice. — Juvantič z Gorenjskega. — Niša iz Gorice.

NARODNA TISKARNA
priporočā po nižje ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.

MOKA

iz najboljšje prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GVARDIA,

(279—7)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Zaradi prehajajoče sezone

dobé se

na „Dunajskem bazarji“

solnčniki

po jako ugodnih cenah.

Solnčnike iz kretona ali satina po 90 kr., 1 gld. 15 kr., 1 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr.

Solnčniki iz kakor svila finega satina po 1 gld. 75 kr., 2 gld. 25 kr., z modernimi palicami in čipkami po 1 gld. 45 kr., 1 gld. 60 kr., 2 gld. 25 kr., 2 gld. 60 kr., 3 gld.

Elegantni solnčniki iz atlasa z mednimi votlimi žicami 3 gld. 30 kr., jako veliki po 4 gld. 25 kr., s čipkami po 4 gld. 15 kr., 5 gld. 50 kr., 6 gld., 6 gld. 50 kr.

Solnčniki iz surove svile, brokata in polsvile po 3 gld. 30 kr., 3 gld. 80 kr., 4 gld. 50 kr., 4 gld. 85 kr.

Otroški solnčniki po 45 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr., 70 kr., 1 gld. 30 kr.

Senčniki za gospode iz dvojnitke po 1 gld., 1 gld. 25 kr.

Senčniki iz podloženega dvojnega blaga po 1 gld. 35 kr., 1 gld. 50 kr.

Senčniki iz nepremočljive jadvovine s potnimi palicami samo 1 gld. 50 kr.

Dežniki, jako reelni izdelek.

Iz kretona po 85 kr., 1 gld. 50 kr. jako veliki.

Iz angleskega klota po 1 gld. 25 kr., 1 gld. 40 kr., 2 gld.

Iz nepremočljivega köpper-blaga po 2 gld. 15 kr., 2 gld. 40 kr., 2 gld. 70 kr.

Iz konjske žime trdnjeji kakor svilnati po 2 gld. 85 kr., 3 gld. 10 kr., 3 gld. 60 kr. (243—2)

Mark 500.000 v najsrečnejšem slučaju.

Velika, od Hamburške države garantovana denarna loterija se je jako priljubila zaradi mnogobrojnosti dobitkov, ki se bodo izžrebali, in zaradi največje mogoče garantije za točno izplačilo dobitkov. To po določenih načrtu vodi posebna v to postavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država. V malo mesecih se od prvega do sedmega razreda izmed 100.000 srečk jih gotovo izžreba 50.000 z dobitki. Mej temi se nahaja glavni dobiček za event. 500.000 mark, specijelno pa:

1 premija	à mark	300.000	26 dobitkov	à mark	10.000
1 dobiček	à "	200.000	56 "	à "	5.000
2 dobitka	à "	100.000	106 "	à "	3.000
1 dobiček	à "	90.000	253 "	à "	2.000
1 "	à "	80.000	6 "	à "	1.500
2 dobitka	à "	70.000	515 "	à "	1.000
1 dobiček	à "	60.000	1036 "	à "	500
2 dobitka	à "	50.000	24020 "	à "	145
1 dobiček	à "	30.000	19463 dobitkov	à mark	200,
5 dobitkov	à "	20.000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		
3 dobitki	à "	15.000			

Od teh dobitkov se jih izžreba v prvem razredu 4000, v skupnem znesku 157.000 mark. Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark in poraste v drugem razredu na 60.000 mark, v tretjem na 70.000 mark, v četrtem na 80.000 mark, v petem na 90.000 mark, v šestem na 100.000 mark, v sedmem pa na event. 500.000, specijelno pa na mark 300.000, 200.000 itd. itd. Za prvo žrebanje velja

cela originalna srečka gld. 3.50,
pol originalne srečke „ 1.75,
četrt originalne srečke „ .90.

Proti pošiljavi zneska v bankovcu, po poštni nakaznici ali proti poštnemu povzetju se nam došla naročila hitro izvrše. Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom in ob jednem uradni načrt, iz katerega se izvó vse podrobnejše, kakor razdelitev dobitkov, dan žrebanja in uloge posameznih razredov. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno listino dobitkov, katere ima državni grb in jasno navaja dobitke in številke, katere so dobile. Dobitki so izplačujejo po načrtu točno pod državno garantijo. Na zahtevanje smo pripravljeni že naprej poslati uradni načrt, in izjavljamo, da srečke, katere ne ugajajo, nazj vzamemo, ako se nam ob pravem času pred žrebanjem vrnejo, in za nje dobljeni znesek takoj vrnemo. Ker dobimo za te srečke vsak dan mnogo naročil, prosimo, da bomo mogli izvršiti vsa naročila, kakor hitro je mogoče, vsekako pa

pred 31. majem 1884

direktno naročiti se.

Valentin & Co.,
Bankgeschäft,
Hamburg.

(327—2)

Sreča in slučaj igrata pogostem veliko rolo v človeškem življenju in vsak naj jima pusti jedne duri odprte, če se to dá na tako solidni in pripravi način doseči, kakor tukaj.

Našo glavno kolekto je že dolgo posebno obiskovala sreča in mi pazili smo vedno na interese naših cenjenih naročevalcev.

Vsak naš naročnik ima to prednost, da neposredno dobi originalne srečke brez posredovanja manjših prodajalcev. Vsak dobi tedaj v najkrajšem času po žrebanji listino dobitkov, ne da bi jo zahteval, poleg te pa še originalne srečke vselej po v načrtu nastavljenih cenah brez vsakega povišanja.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.